

РЕШЕНИЕ

№ 797

гр. София, 06.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в
публично заседание на 22.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **6185** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. От Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката/ЗЕ/ и чл. 148, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Образувано е по жалба на Ж. В. К. от [населено място] срещу Решение № Ж-464/22.05.2023 г. на КЕВР, с което на основание чл. 41, ал. 4, т. 1 от Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация прекратява образуваното административно производство (в частта по т. 1), поради липса на компетентност, на основание чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21 март 2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, във връзка с чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката, прекратява образуваното административно производство (в частта по т. 2, т. 3 и т. 4 от изложението), поради неоснователност, изпраща по компетентност решението, ведно с копие на преписката Кмета на община [населено място], във връзка с правомощията му по чл. 10в, ал. 2 Закона за водите и във връзка с правомощията му съгласно чл. 5 от Закона за устройство на територията и изпраща по компетентност решението, ведно с копие на преписката на Областния управител на Област Д., в качеството му на орган на управление на А. по ВиК, във връзка с правомощията му по чл. 198в от Закона за водите.

В жалбата се твърди че постановеното решение е незаконосъобразно, постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби и при несъответствие с целта на закона. Счита се, че в

решението се съдържат неверни констатации, ответникът не е изразил становище по същество и от негова страна не са изпълнени действия, адекватни на нормативните изисквания. Излагат се подробни съображения по всяко едно от твърденията. Моли се атакуваното решение да бъде отменено, като и бъде задължено ВиК Д. АД да представи скица, включваща водопроводните тръби минаващи през имота на жалбоподателката.

В съдебно заседание, жалбоподателката се явява лично и с адвокат А.. Жалбата се поддържа на изложените в нея основания. Моли се за отмяна на решението и присъждането на разноски по делото.

Представени са подробни писмени бележки и от Ж. К. и от адв. А..

Ответникът по жалбата - Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния си представител юрк. И., оспорва така подадената жалба. Твърди, че издаденото решение е валидно, правилно и законосъобразно и моли същото за бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представя писмени бележки в които се доразвиват доводите от съдебно заседание.

Заинтересованата страна - "Водоснабдяване и канализация Добрич" АД [населено място], редовно призована, не изразява становище по жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство пред КЕВР е образувано по повод на постъпили жалби от г-жа Ж. К. срещу „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД („ВиК Добрич“ АД), за имот на адрес: [населено място], в.з. Сборно място, [улица], регистрирани със следните входящи номера:

-вх. № В-11Х-00-1062 от 06.07.2022 г. и

-вх. № В-11Ж-00-1010 от 07.07.2022 г., 11.08.2022 г., 29.09.2022 г., 25.10.2022 г., 04.11.2022 г., 30.12.2022 г.; 07.02.2023 г. и 17.02.2023 г.

Госпожа К. информира, че през имота ѝ минава водопровод, към който са присъединени нейни съседи, а строително монтажните дейности по присъединяването са извършени в границите на нейния имот. Твърди, че на същия водопровод е поставен спирателен кран, разположен в имота ѝ и че крана е технически неизправен. В жалбата е посочено, че „тръбите от крана до водомера са прекадено стари, разположени много плитко и крият потенциален риск от аварии“. Информира, че при извършена в имота и проверка от служители на ВиК оператора и бил връчен за подпис предварително съставен протокол. Тя добавила забележка, но служителите отказали да и дадат екземпляр. При проверката разбрала, че към водопровода в нейния имот има присъединени и други потребители. Според г-жа К. тези потребители са „се присъединили незаконно за моя много стар водопровод и то в моето място ... без разрешение и при съществуваща ограда, са ... извършени изкопни работи в моя имот“. Подала възражение до ВиК оператора (вх. № ВиК-1162#3/ 11.05.2022 г.), в което поставила и конкретни искания към „ВиК Добрич“ АД, и което според нея е „оставено без отговор“. Посочва също, че в имотът ѝ има излизаща на повърхността тръба.

Госпожа К. отправя следните искания към КЕВР-становище по незаконно присъединените към водопровода в имота ѝ; становище за състоянието на спирателния кран и преносната водопроводна тръба в имота от крана до водомера; отговор кой е отговорен за смяната им; отговор как е регламентиран казуса да бъдат сменени от правоспособно лице, след заплащане от нейна страна; становище по водопроводна тръба излизаща над почвата в отдалечения заден край на имота;

становище по бездействието при устния ѝ сигнал и от датата на подаването на писмения сигнал за незаконни действия по ВиК мрежата в съседните имоти - УПИ 02508.08.394 [улица] и УПИ 02508.08.395, [улица], защото според отговарящия за Б. служител на „ВиК Добрич“ АД, служители на ВиК Д. нямат участие при извършването в момента дейности по ВиК мрежата в тях ”.

По повод на постъпилата жалба е образувана преписка и е извършена проверка от КЕВР. На основание чл. 143, ал. 4 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката, с писмо с № В-11Ж-00-1010/ 19.07.2022 г. (с копие до г-жа К.), жалбата от 07.07.2022 г. е изпратена на ВиК оператора за извършване на проверка и изготвяне на становище, което окомплектовано с всички относими към случая документи в четливи и надлежно заверени копия изпрати до КЕВР и до г-жа Ж. К..

В писмо с вх. № В-11Ж-00-1010/ 30.08.2022 г. (изх. № ВиК-1162#6/ 29.08.2022 г. на „ВиК Добрич“ АД), изпратено до г-жа Ж. К. с копие до КЕВР, ВиК операторът представя своето становище. Към отговора е приложен Констативен протокол № 008185/ 11.05.2022 г. – че на същата дата е извършена проверка на адрес: „гр. Б., в.з. Сб. Място, ул. 1, № 50“. В резултат на проверката е установено, че „в имота се намира Спирателен кран 1“ за водопровод захранващ три имота. Съоръжението е общинска собственост и се обслужва от ВиК Д. АД ... крана работи и няма теч на водопровода. При нужда водоподаването може да бъде спряно от още едно място“. Подпис е положен само в полето „С.: ”.

На 07.09.2022 г. в КЕВР е постъпила поредната жалба от г-жа К., регистрирана с вх. № В-11Ж-00-1010 от същата дата. В нея г-жа К. посочва, че в отговора на „ВиК- Добрич“ АД (писмо с кзх. № ВиК-1162#6/ 29.08.2022 г.) „липсва отговор по същество“. Според г-жа К.:

- към посочения отговор на ВиК оператора, последният е приложил „друг протокол за проверка“, различен от този, в който тя е вписала забележка;
- относно „незаконно присъединените абонати - няма отговор“.

Госпожа К. отправя искания операторът да прекъсне водоснабдяването към съседните имоти, по водопровода преминаващ през нейния имот и да подмени спирателния кран в имота.

Жалбата е изпратена на оператора за становище с писмо с изх. В-11Ж-00-1010/13.09.2022 г.

На 29.09.2022 г. в КЕВР е постъпила нова жалба от г-жа К., регистрирана с вх. № В-11Ж-00-1010 от същата дата. В жалбата г-жа К. посочва, че към цитираната дата не е получила отговор от „ВиК Добрич“ АД на подадената от нея жалба в КЕВР с вх. № В-11Ж-00-1010/ 07.09.2022 г. и писмо с изх. № В-11Ж-00-1010/13.09.2022 г. на Комисията. Жалбата е изпратена на оператора с писмо с изх. В-11Ж-00-1010/10.10.2022 г. (с копие до г-жа К.), като със същото Комисията е изисквала от ВиК оператора да представи допълнителна информация по случая, а именно: извадка от Г. с конкретно съдържание, както и да поясни причината поради която водопровода преминава през имота на г-жа К. и как дружеството в случая спазва изискванията на разпоредбата на чл. 192, ал. 1 и ал. 2, чл. 193, ал. 1 и чл. 194 от ЗУТ (като представи и копия на съответни документи).

В писмо с вх. № В-11Ж-00-1010/ 18.10.2022 г. (изх. № ВиК-1162#9/ 17.10.2022 г. на ВиК Добрич“ АД), изпратено с копие до г-жа Ж. К., ВиК операторът представя своето становище.

На 25.10.2022 г. в КЕВР е постъпил поредна жалба от г-жа К., регистрирана с вх.

В-11Ж-00-1010 от същата дата. В жалбата г-жа К. възразява срещу твърдения на ВиК оператора в писмо с негов изх. № ВиК-1162#9/ 17.10.2022 г. Според подателя на жалбата: незаконното присъединяване не е извършено преди 1990 г., а през 2021 г. (двама абонати) и 2022 г. (един абонат). В резултат налягането на подаваната питейна вода е „намалено“, към момента не е получила писмен отговор на подаден от нея сигнал на 06.07.2022 г.; протоколът за извършената проверка за състоянието на спирателния кран е бил съставен предварително; през 2021 г. „ВиК Добрич“ АД е „извършило незаконен строеж на водопроводно отклонение в полза на присъединяване на абонат от УПИ 02508.8.384 ...“. Оправя искания към КЕВР: „да бъде предоставена информация относно тръбата над земята в моя имот“.

В писмо с вх. № В-11Ж-00-1010/ 26.10.2022 г. (изх. № ВиК-1162#10/ 25.10.2022 г. на „ВиК Добрич“ АД), изпратено с копие до г-жа К., ВиК операторът предоставя подробна информация.

На основание чл. 143, ал. 4 от Наредба № 3/ 21.03.2013 г. с писмо с изх. В-11Ж-00-1010/ 01.11.2022 г. (с копие до г-жа К.), КЕВР е изпратила на „ВиК Добрич“ АД подадената от г-жа К. на 25.10.2022 г. жалба за извършване на проверка и изготвяне на становище по всички повдигнати въпроси, което да изпрати до жалбоподателя и КЕВР. С писмото Комисията е изисквала от ВиК оператора да представи за адрес: [населено място], в.з. Сборно място, [улица] следната допълнителна информация:

- протокол за извършени измервания на консумацията и налягането (подписан и от потребителя), посредством монтиране на логер в пункта на присъединяване на сградата в имота, като тестът за установяване на денонощните колебания на консумацията и пиковите в потреблението да обхваща период не по- малък от една седмица; етажността на сградата в имота.

На 04.11.2022 г. в КЕВР постъпва нова жалба от г-жа К., регистрирана с вх. В-11Ж-00-1010 от същата дата. В жалбата г-жа К. възразява срещу твърдения на ВиК оператора в писмо с негов изх. № ВиК-1162#10/ 25.10.2022 г. Отново излага подробни съображения.

С писмо с изх. № В-11Ж-00-1010/ 09.11.2022 г. (с копие до г-жа К.) на основание чл. 143, ал. 4 от Наредба № 3/ 21.03.2013 г., КЕВР е изпратила на „ВиК Добрич“ АД подадената от г-жа К. на 04.11.2022 г. жалба за извършване на проверка и изготвяне на становище по всички повдигнати въпроси, което да изпрати до жалбоподателя и КЕВР.

В писмо с вх. № В-11Ж-00-1010/ 30.11.2022 г. (изх. № ВиК-1162#14/ 29.11.2022 г. на „ВиК Добрич“ АД), изпратено с копие до г-жа К., ВиК операторът предоставя поисканата информация.

На 30.12.2022 г. в КЕВР постъпва следваща жалба от г-жа К., регистрирана с вх. № В-11Ж-00-1010 от същата дата.

Госпожа К. отправя към КЕВР за пореден път молба ВиК операторът да прекъсне водоснабдяването към съседните имоти.

Жалбата е изпратена на оператора за изготвяне на становище, в което допълнително да представи за адрес: [населено място], в.з. Сборно място, [улица] следната информация:

- копие на документ за извършената подмяна на спирателния кран;
- при извършено измерване на налягането на подаваната към имота вода, да представи своето становище, резултатите от измерването и протокол подписан от подателя на жалбата.

В писмо с вх. № В-11Ж-00-1010/ 25.01.2023 г. (изх. № ВиК-1162#16/ 24.01.2023 г. на „ВиК Добрич“ АД), дружеството информира, че по време на телефонен разговор с г-жа К. „е станало ясно за пореден път, че г-жа К. не живее в имота си целогодишно и съответно сега не може да предостави достъп“. Представя копие на работна карта за извършената на 16.12.2022 г. подмяна на спирателния кран в имота.

На 07.02.2023 г. в КЕВР постъпва нова жалба/искане от г-жа К., регистрирана с вх. № В-11Ж-00-1010 от същата дата.

Жалбата е изпратена на оператора за становище (В-11Ж-00-1010/13.02.2023 г.) с напомняне, че към момента в КЕВР не е постъпила изисканата с писмо с изх. № В-11Ж-00-1010/ 01.11.2022 г. информация.

На 17.02.2023 г. в КЕВР постъпва следваща жалба от г-жа К., регистрирана с вх. № В-11Ж-00-1010 от същата дата. В нея г-жа К. информира, че за периода 13-15.02.2023 г. е осигурила достъп до имот с адрес: [населено място], в.з. „Сборно място“, [улица] при което е извършено измерване на 14, 15 и 16 февруари 2023 г.

С писмо с вх. № В-11Ж-00-1010/ 30.03.2023 г. (изх. № ВиК-1162#24/ 28.03.2023 г.) „ВиК Добрич“ АД, след извършено в периода 20-27 март 2023 г. измерване с логер в имота представя копия на:

- Констативен протокол № 013509/ 20.03.2023 г., съгласно който на адрес: [населено място], в.з. Сборно място, [улица] монтиран логер, на външна чешма в имота. Измереното налягане при монтажа е 4,25 бара;

- Констативен протокол № 013513/ 27.03.2023 г., съгласно който монтирания на горепосочения адрес логер е демонтиран. Измереното налягане при демонтажа е 4,25 бара. Констативен протокол № 013513/ 27.03.2023 г., съгласно който монтирания на горепосочения адрес логер е демонтиран. Измереното налягане при демонтажа е 4,25 бара; резултати от измерване на налягането от 20.03.2023 г. до 27.03.2023 г. представени в графичен вид и обобщение на горепосочените резултати в табличен вид, по дати, включващо: средно налягане (стойност), максимално (стойност и час на измерване); минимално налягане (стойност и час на измерване).

В резултат на извършения анализ на представените по преписката документи, КЕВР е достигнал до следните изводи:

„Жалбите от г-жа К. са за имот на адрес: [населено място], [улица], представляващ едноетажна жилищна сграда с двор. Имотът е водоснабден, като на сградното водопроводно отклонение (СВО) за него има монтиран измервателен уред.

През границите на имота преминава водопровод, общинска собственост, който е предаден за експлоатация на ВиК оператора с Договор за стопанисване, поддържане и експлоатация на ВиК системите и съоръженията и предоставяне на водоснабдителни и канализационни услуги, сключен между А. - Д. и „ВиК Добрич“ АД на 07.03.2016 г., съгласно чл. 198п, ал. 1 от Закон за водите и който водоснабдява съседните имоти (ПИ с иден. № 02508.8.384 и 02508.8.396). Госпожа К. отправя молба да бъде прекъснато водоснабдяването към съседните имоти, по водопровода преминаващ през нейния имот, както и да бъде подменен спирателния кран, монтиран на него. Търси информация и за „тръба показваща се на повърхността в моя имот“.

В становищата си, по жалбите от г-жа К. (изпратени до г-жа Ж. К. или с копие до нея) „ВиК Добрич“ АД посочва, че:

- водопроводът преминаващ през имота, обект на жалбата е полаган преди 1990 г. и е общинска собственост, каквато е и спорния спирателен кран и са предоставени за експлоатация на дружеството посредством договор с А. - Д.;

- голяма част от имотите във вилната зона са водоснабдени преди 1990 г., когато земята е държавна собственост и не е имало необходимост от „учредяване на разрешение за преминаване през имота“, поради което не може да се говори за „незаконно присъединяване“ (вх. В-11Ж-00-1010/ 18.10.2022 г.). Всички имоти от [улица]във в.з. „Сборно място“ са с лице към Републикански път, по който няма изграден водопровод (вх. № В-11Ж-00-1010/ 26.10.20222 г.);

- съгласно действащата нормативна уредба (чл. 73, ал. 1 от ЗУТ), ако водопровода пречи на инвестиционните намерения на собственика, последният може да го измести за своя сметка, след предприемане на конкретни стъпки;

- спорния спирателен кран е подменен на 16.12.2022 г. ;

- водопроводната тръба излизаща над почвата в отдалечения заден край на имота „е поцинкована тръба“, която е с отворен край на повърхността ... предполагаме, че няма връзка с водопровода (подц. тръба 1 %)“ захранващ имотите и не можем да дадем информация за произхода ѝ“ (вх. № В-11Ж-00-1010/ 30.11.2022 г.). В имота от служители на дружеството е извършено изследване с логер за което са представени копия на протоколите за монтаж (от 20.03.2023 г.) и демонтаж (от 27.03.2023 г.), и резултатите от измерването в графичен вид. В протоколите фигурира подпис на г-жа К. в уверение на това, че е получила копие от всеки от тях.

С оспореното Решение № Ж-464/22.05.2023 г., основание чл. 41, ал. 4, т. 1 от Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация е прекратено образуваното административно производство (в частта по т. 1), поради липса на компетентност, на основание чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21 март 2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, във връзка с чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката е прекратено образуваното административно производство (в частта по т. 2, т. 3 и т. 4 от изложението), поради неоснователност, изпратено е по компетентност решението, ведно с копие на преписката на Кмета на община [населено място], във връзка с правомощията му по чл. 10в, ал. 2 Закона за водите и във връзка с правомощията му съгласно чл. 5 от Закона за устройство на територията и е изпратено по компетентност решението, ведно с копие на преписката на Областния управител на Област Д., в качеството му на орган на управление на А. по ВиК, във връзка с правомощията му по чл. 198в от Закона за водите.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

От представените по делото доказателства е видно, че Решение № Ж-464/22.05.2023 г. на КЕВР е изпратено на жалбоподателя с писмо от 23.05.2023 г. Видно от представеното известие за доставяне решението е получено лично от жалбоподателя на 29.05.2023 г. Жалбата до АССГ е подадена чрез административния орган на 12.06.2023 г., поради което съдът намира, че жалбата е подадена от надлежната страна, в законоустановения 14-дневен срок, и следователно за допустима за

разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

По валидността на акта:

Решението е издадено от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, във водоснабдяването и канализацията - чл. 10 ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл. 22, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗЕ и чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. Същото е постановено в предвидената форма, като при провеждане на административното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, поради което оспорваният акт не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Съдът намира, че при издаването на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и материалния закон.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ) КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги. Следователно компетентността на КЕВР за разглеждане на жалби по ЗЕ и ЗРВКУ е по отношение на регулирането на цените, достъпността и качеството на водоснабдителните и канализационните услуги. Съобразно чл. 6, т. 1 и т. 2 от ЗРВКУ Комисията регулира качеството на ВиК услугите и цените на ВиК услугите. В чл. 9, ал. 1 от ЗРВКУ е посочено, че комисията измерва и оценява качеството на предоставяните ВиК услуги чрез показатели за качество. В ал. 2 на същия член са изброени основните показатели за качество на ВиК услугите (1. ниво на покритие с водоснабдителни услуги; 2. качество на питейната вода; 3. непрекъснатост на водоснабдяването (непрекъснатост на водоподаването и времетраене на прекъсванията); 4. общи загуби на вода във водоснабдителните системи и срокове за тяхното намаляване; 5. аварии на водоснабдителната система; 6. налягане във водоснабдителната система; 7. ниво на покритие с канализационни услуги; 8. качество на суровите отпадъчни води и на пречистените отпадъчни води; 9. аварии на канализационната система; 10. наводнения в имоти на трети лица, причинени от канализацията; 11.

експлоатационни показатели за ефективност; 12. финансови показатели за ефективност; 13. срок за отговор на писмени жалби на потребителите; 14. срок за присъединяване на нови потребители към ВиК системите; 15. численост на персонала спрямо брой на обслужваните потребители).

Съгласно чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.) Глава девета.

В конкретният случай от административният орган е спазена процедурата по чл. 142-147 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. КЕВР е събрала всички относими по случая факти и обстоятелства. Изготвен е доклад до председателя на КЕВР който е обсъден на закрито заседание на комисията като решението е постановено в срока по чл. 146, ал. 1 от Наредбата. Решението отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за посочване на фактическите и правни основания за издаването. Решението е мотивирано като съдържа подробни мотиви по които е прието, че компетентността на КЕВР за разглеждане на жалби по ЗЕ и ЗРВКУ е по отношение на регулирането на цените, достъпността и качеството на водоснабдителните и канализационните услуги.

Съдът намира, че при постановяване на оспорваното решение от административният орган не е било допуснато противоречие и приложимия материален закон и неговата цел.

Предмет на настоящото производство са различни проблеми, поставени от жалбоподателката и според нея нерешени от ВиК Д., а в следствие от КЕВР.

Подадените жалби от г-жа К. третираят няколко проблема според нея:

1. Прекъсване на водоподаването към имоти на трети лица по водопровод, преминаващ през имота ѝ и водопроводна тръба излизаща над повърхността, в отдалечения заден край на имота.

Тези искания според съда не попадат в нито една от категориите жалби, подлежащи на разглеждане от Комисията; не са свързани с регулирането на цените, с достъпността на ВиК услугите и не са сред изброените показатели за качество, за които КЕВР е оправомощена да следи.

Нормативните изисквания за изграждане на сградни водопроводни

отклонения са регламентирани в Закон за устройство на територията (ЗУТ) и Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи (Наредба № 4/14.09.2004 г.).

Съгласно чл. 64, ал. 1, т. 4 от ЗУТ: „елементи на техническата инфраструктура са разпределителните проводни включително присъединителните проводни към сградните инсталации и общите средства за измерване, каквито са и сградните водопроводните отклонения“. АLINEЯ 3 на същия член задължава държавата, общините или съответните експлоатационни дружества (ВиК операторите) за своя сметка да изграждат, поддържат и осъществяват ремонта на проводите и съоръженията на техническата инфраструктура. Подобна хипотеза е заложена и в разпоредбата на чл. 7, ал. 3 от Наредба № 4/14.09.2004 г., а именно: „Водопроводните отклонения с водомерните възли са част от общите мрежи на водоснабдителните системи и се изграждат и поддържат от операторите“.

Видно от приложената към преписка извадка от кадастралната основа на [населено място], в.з. Сборно място, имотът на г-жа К. и още два съседни имота са запазени от водопровод поцинкована стомана 1 1/4" (свързан към водопровод 100 стомана по [улица]) и преминаващ през имот с идентификатор (идент.) 02508.8.384 и имот с идент. 02508.8.393 (на г-жа К., като водомерната шахта за имота е разположена значително навътре в него). Преди водомерната шахта за имот с идент. 02508.8.393 е наличен водопровод с отклонение за имот с идент. 02508.8.394, завършващ в имот с идент. 02508.8.396.

Промяна в параметрите на водоснабдяването на съществуващ обект в имот се извършва при условията и по реда на чл. 13 - 146 от Наредба № 4/14.09.2004 г. Наредба № 4/ 14.09.2004 г. се издава от министърът на регионалното развитие и благоустройството, като в § 6 от Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) изрично се посочва, че „указания по прилагане на наредбата дава министърът на регионалното развитие и благоустройството“.

Към момента на водоснабдяване на имотите (преди 1990 г.) във в.з. Сборно място, в частност в района на [улица], в сила са били:

- Закон за териториално и селищно устройство (в сила от 01.06.1973 г., отм. с § 20 от заключителните разпоредби на Закона за устройство на територията • ДВ, бр. 1 от 2 януари 2001 г., в сила от 31 март 2001 г.);
- Наредба № 9 за ползване на водоснабдителните и канализационните системи (изд. от председателя на Комитета по териториално и селищно устройство, обн., ДВ, бр. 88 от 13.11.1987 г., в

сила от 13.11.1987 г., от., бр. 77 от 23.09.1994 г.).

В текстовете на горните два нормативни документа няма разпоредби определящи реда на преминаване през чужд поземлен имот чрез учредяване на право на преминаване.

Към настоящия момент разпоредбите на ЗУТ предвиждат следното:

- чл. 71 „Кметът на общината или упълномощеното от него длъжностно лице осигурява необходимата съгласуваност при полагане и изграждане на отделните подземни улични мрежи и съоръжения и координират подземното с надземното улично строителство“;
- чл. 73, ал. 1 „Когато във връзка със строителството е необходимо да се измени положението или устройството на изградени улични подземни и надземни мрежи и съоръжения, съответните работи се извършват от възложителя на новото строителство за негова сметка след одобряване на необходимите проекти, съгласувани с експлоатационните дружества, чиито мрежи и съоръжения са засегнати, и след издаване на разрешение за строеж. В случаите на предвидени за изместване в подробните устройствени планове и специализираните схеми към тях проводи и съоръжения средствата за новото строителство са за сметка на възложителя“.

Кметът на Община [населено място], фактическият собственик на техническата инфраструктура, може да определи изместване на изграждането водопроводно отклонение, захранващо имоти с ПИ 02508.8.394 и 02508.8.396.

Съгласно чл. 83, ал. 5 от ЗУТ „С парцеларния план по ал. 4 се определят сервитутни ивици, върху които не се разрешават строежи и засаждане на трайни насаждения. Условието и редът за определяне на размерите и разположението на сервитутните ивици и на специалния режим за упражняване на сервитутите се определят с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството“.

Според горните нормативни текстове, ако водопровод пречи на инвестиционните намерения на собственика на даден имот, то той може да го измести за своя сметка след изготвяне на проект, съгласуването му с експлоатационното дружество и издаване на разрешение за строеж. Ако водопроводът не бъде изместен, то следва да се спазват изискванията за сервитутни ивици около него.

Съгласно чл. 42, ал. 1 и чл. 43, ал. 1 от Правилник за организацията и дейността на асоциациите по водоснабдяване и канализация „А. контролира изпълнението на задълженията на В и К оператора, свързани със стопанисването, поддържането и експлоатацията на активите, реализирането на инвестиционната програма, изпълнението на

договорните показатели за качество, както и другите задължения, предвидени в договора с В и К оператора“ (чл. 42, ал. 1), като „Потребителите, обслужвани от съответния ВиК оператор, могат да подават до асоциацията сигнали за неизпълнения на задълженията на В и К оператора по договора му с асоциацията и за неизпълнение на контролните правомощия на асоциацията спрямо ВиК оператора, както и предложения във връзка с работата на асоциацията и ВиК оператора“ (чл. 43, ал. 1).

По силата на чл. 45 от Наредба № 4/ 14.09.2004 г. споровете между операторите и потребителите се решават по съдебен ред. Следователно спор между жалбоподател и ВиК оператор във връзка с прилагането на наредбата остава извън приложното поле на ЗРВКУ и съответно - извън контролните правомощия на КЕВР.

В тази връзка в тази си част според настоящият съдебен състав, жалбите от г-жа Ж. К. с така формулираните в тих искания, подробно описано по-горе, не попадат в предмета на регулиране по ЗРВКУ по посочените по-горе съображения, поради което Комисията правилно е приела, че няма компетентност да ги разгледа.

2. Относно искането на г-жа К. да получи становище по отношение техническото състояние на спирателен кран, разположен в нейния имот, съдът намира, че решението и в тази си част е законосъобразно.

В тази си част искането в жалбите се отнася за качество на ВиК услугите и попада в компетентността на КЕВР за разглеждане на жалби по чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ, тъй като е свързано с предмета на регулиране, определен в чл. 1, ал. 1 на ЗРВКУ.

Съгласно чл. 20, ал. 3 от Наредба № 4/2005 г. „сградното водопроводно отклонение се състои от водовземна част, тротоарен спирателен кран и водопроводни тръби“. Определение на СВО е дадено и в чл. 11, ал. 2 на Наредба № 4/2004 г. Като част от задълженията на дружеството при изграждането на водопроводното отклонение е то да бъде изградено в цялост, а при установяване на несъответствие на фактическото положение с нормативните изисквания, да предприеме действия за отстраняване на несъответствието.

Съгласно разпоредбите на ЗУТ и Наредба № 4/2004 г. изграждането, поддържането и ремонта на СВО като елемент от техническата инфраструктура е вменено на ВиК операторите.

Съгласно чл. 43 от Наредба № 4/ 14.09.2004 г. и чл. 5 от Общите условия потребителите са длъжни да осигурят достъп на длъжностните лица, упълномощени от оператора за извършване на проверка на състоянието и експлоатацията на ВиК системи и съоръжения преминаващи през имота

им, при нужда от монтажни или ремонтни дейности - чл. 5, т. 1, б. г, да ги опазват от повреди, да спазват ограниченията на сервитутните ивици (чл. 43, ал. 2, т. 2 и т. 3; чл. 5, т. 3 и т. 4;), да уведомяват своевременно ВиК оператора за установени повреди по ВиК мрежите и съоръжения намиращи се в техните имоти (чл. 43, ал. 2, т. 5; чл. 5, т. 7) и да не допускат неупълномощени от оператора лица да извършват каквито и да са дейности по водопроводните и канализационните системи и съоръженията към тях, собственост на оператора, на територията на техните имоти (чл. 43, ал. 2, т. 8; чл. 5, т. 8).

От материалите по преписката се установи, че в хода на производството ВиК операторът е изразил становище по отношение на техническото състояние на въпросните спирателен кран и участък от водопровод, подменил е спирателния кран, поради което искането по жалбата от г-жа Ж. К. в тази си част, правилно е прието за неоснователно.

3. По отношение на оплакването на жалбоподателката, че налягането на подаваната вода към нейния имот е ниско, съдът установи следното:

Нормативният акт, в който са регламентирани стойностите на минималното и максималното налягане във водопроводната мрежа е Наредба № 2 от 22.03.2005 г. за проектиране, изграждане и експлоатация на водоснабдителни системи - Наредба № 2/ 22.03.2005 г.

Начинът на изчисляване на необходимото налягане е посочен в чл. 22, ал. 1 от глава първа „Водоснабдителни норми, оразмерителни водни количества, напор във водопроводната мрежа“ на Наредба № 2/22.03.2005 г., а именно:

„ Чл. 22. (1) ... Минималното налягане над повърхността на терена за критичната точка във водопроводната мрежа е:

1. при едноетажно застрояване - не по-малък от 0,1 МРа;
2. при по-голяма етажност за всеки етаж се добавят по 0,04 МРа “.

Видно от представения от страна на „ВиК Добрич“ АД в графичен вид запис на резултати от проведеното в периода 20.03.2023 г. - 27.03.2023 г. измерване на налягането на подаваната питейна вод а за имота, обект на жалбата, е че:

- минималното регистрирано налягане е около 3,1 бара (0,31 МРа), измерено еднократно на 20.03.2023 г., като преобладаващото минимално налягане е около 4,1 бара;
- средното налягане за периода на измерването е около 4,3 бара (0,43 МРа);
- максималното регистрирано налягане е около 5 бара (0,5 МРа), измерено еднократно на 24.03.2023 г. В периода от 20.03.2023 г. до 27.03.2023 г. всеки ден има измерен пик на налягането от около 4,4-4,7

бара (0,444),47 МРа).

В разглеждания случай сградата е на един етаж, следователно поддържаното от ВиК оператора минимално налягане трябва да е 0,1 МРа. (1 бар). Средното измерено налягане за периода от около 4,3 бара (0,43 МРа) е достатъчно за хранване на същата сграда. Дори еднократно измереното минимално налягане от около 3,1 бара (0,31 МРа) също е достатъчно за хранване на сградата.

От събраните по преписката доказателства се установява, че по смисъла на Наредба № 2/ 22.03.2005 г., нормативните изисквания по отношение стойностите на налягането на подаваната питейна вода към сградата на адрес: [населено място], в.з. „Сборно място“, ул. Първа“ № 50 са изпълнени, поради което оплакването по жалбите в тази си част, също се явява неоснователно, както е прието от комисията.

4. Относно оплакването в жалбите от г-жа К., че не е получила отговор на подадена до „ВиК Добрич“ АД жалба.

Получаването на официален отговор от ВиК оператор на подадена от потребител жалба до него подлежи на разглеждане от КЕВР, доколкото сред основните показатели за качество (изброени в чл. 9, ал. 2 от ЗРВКУ) е „13. Срок за отговор на писмени жалби на потребителите“.

Редът, по който „ВиК Добрич“ АД разглежда жалби, сигнали, заявления и предложения на потребителите е определен в Глава седма „Ред за разглеждане на жалби, сигнали, заявления и предложения“ от Общите условия, като изрично в чл. 58, ал. 2 е записано, че: „В и К операторът е длъжен да разгледа, извърши проверка и да изпрати отговор по постъпилите заявления, сигнали, жалби и предложения в срок, не по-дълъг от 14 дни“. Действително след запознаване с отговорите по част от жалбите /по други няма и отговор/, съдът установи, че операторът не винаги спазва законоустановения срок. Но тъй като след задължаване от ответника по всички жалби вече има отговори от ВиК Д. и жалбоподателката е запозната с тях и дори е направила своите възражения пред КЕВР, то съдът намира, че правилно ответникът не е дал изрични указания в тази насока на ВиК Д. АД.

Относно изложените съображения и представени доказателства от К. в последното съдебно заседание, съдът намира същите за неотнормими по спора, който е бил предмет на процесното производство.

По изложените съображения настоящият съдът приема, че обжалваното Решение № Ж-464/22.05.2023 г. на КЕВР е законосъобразно, поради което жалбата на Ж. К. следва да бъде отхвърлена.

При този изход на процеса и с оглед направено искане от ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение по делото в съответствие

с чл. 143, ал. 4 от АПК, следва такова да му бъде присъдено в размер на 100, 00лв. на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София -град, III отделение, 3-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ж. В. К. от [населено място] срещу Решение № Ж-464/22.05.2023 г. на КЕВР

ОСЪЖДА Ж. В. К. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк][жилищен адрес] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, сумата в размер на 100.00 /сто лева/ лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 - дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: